

הסכם בדבר תשלום תגמולי מילואים לאנשי צוות אויר משוחררי צבא הקבע

שנערך ונחתם בירושלים ביום 18.7.84

בין

שר הבטחון בשם ממשלת ישראל (להלן - הממשלה), המיוצג על ידי מר מנחם מרון המנהל הכללי של משרד הבטחון, ומר דב הוכמן, ראש אגף הכספים במשרד הבטחון.

מצד אחד

לבין

המוסד לביטוח לאומי (להלן - המוסד) המיוצג על ידי מר יגאל בן שלום, מ"מ המנהל הכללי של המוסד

מצד שני

הואיל והשכר המשתלם למי שמשרת בצבא הגנה לישראל בשירות סדיר לפי התחייבות לשירות קבע (להלן - חייל בשירות קבע) אינו בבחינת "שכר עבודה" ולפיכך אינו משמש בסיס לחישוב תגמולי מילואים המשולמים בהתאם לפרק 4' לחוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), התשכ"ח-1968 (להלן - החוק);

והואיל והממשלה מעוניינת שבכפוף לאמור בהסכם זה, ישמש השכר ששולם לאנשי צוות אויר בשירות הקבע כבסיס לחישוב תגמולי המילואים;

והואיל והמוסד מוכן לשלם את התשלומים בהתאם להסכם זה, לאחר שהתייעץ במועצת המוסד ובוועדת העבודה והרווחה של הכנסת, ואלה הביעו עמדתם החיובית;

לפיכך הותנה והוסכם בין הצדדים כדלקמן:

1. המבוא להסכם זה מהווה חלק בלתי נפרד ממנו.
2. זכאי לתשלום לפי הסכם זה הוא טייס, נווט ומכונן אויר (להלן - איש צוות אויר), שהשתחרר משירות קבע, הוא אינו עובד ואינו עובד עצמאי, וכל עוד מתקיים בו אחד מאלה:
 - 1) טרם חלפו 90 ימים ממועד שחרורו משירות הקבע;
 - 2) הוא תלמיד במוסד להשכלה גבוהה.
3. א. תשלום על פי הסכם זה ישולם לאיש צוות אויר שמתקיים בו האמור בסעיף 2, המשרת כחוק במילואים והזכאי לתגמולי מילואים בגין שירות זה.

ב. התשלום בעד כל יום של שירות מילואים יהיה בגובה ההפרש שבין תגמול המילואים המחושב בהתאם לפרק ו'4 לחוק הביטוח לבין התגמול שהמשרת היה זכאי לו לפי חוק הביטוח אילו שכרו בשירות הקבע היה בבחינת שכר עבודה.

כדי להסיר ספק מובהר בזה, שתשלום לפי הסכם זה ישולם רק למי שהיה זכאי לכך שכבסיס לחישוב תגמולי המילואים ישמש השכר ששולם לו בשירות הקבע, אילו לפי הוראות החוק היה נחשב שכר זה לשכר עבודה.

4.

א. צה"ל יספק למשרת במילואים שהוא איש צוות אויר, אישור מיוחד בדבר השירות במילואים, שיהווה אסמכתא לבדיקת זכאותו לתשלום בהתאם להסכם זה.

ב. תביעה לתגמולי מילואים לפי פרק ו'4 לחוק הביטוח, שהוגשה על ידי זכאי לפי הסכם זה, יראו אותה גם כתביעה לתשלום בהתאם להסכם זה.

5.

א. ההסכם יעמוד בתקפו מיום 1.7.1983 ועד ליום 30.6.1986.

ב. כל אחד מהצדדים רשאי להודיע למשנהו על ביטולו של ההסכם, על ידי מסירת הודעה בכתב 30 ימים מראש.

6.

א. הממשלה תחזיר למוסד, תוך 30 יום מיום דרישת המוסד, כל סכום שהמוסד הוציא לצורך ביצוע הסכם זה, לרבות ההוצאות המינהליות שיהיו למוסד כתוצאה מהפעלת ההסכם, בשיעור של 1% מכלל התשלומים שהמוסד שילם לזכאים, ולרבות ההוצאות המינהליות המיוחדות שיהיו למוסד כתוצאה מביצוע תשלומים בעד התקופה שקדמה למועד חתימת הסכם זה, הכל בהתאם להודעת המוסד.

ב.

(1) הממשלה תעביר למוסד ב-1 בכל חודש, החל בחודש יולי 1984 ובמשך כל תקופת תקפו של ההסכם, מקדמה על חשבון ההוצאות שיהיו למוסד כתוצאה מביצוע ההסכם (להלן - מקדמה חדשית).

(2) המקדמה החדשית תהיה בסכום כדלקמן:

ב-1 ביולי 1984 וב-1 באוגוסט 1984 - בסך 12,000,000 (שנים עשר מיליון) שקלים כל מקדמה;

ב-1 בספטמבר 1984 ובכל חודש שלאחריו - בסך של 4,000,000 (ארבעה מיליון) שקלים;

(3) על אף האמור בפיסקה (2), המוסד יהיה רשאי לשנות את סכום המקדמה החדשית, בהתחשב בתשלומים שבוצעו בפועל בחודש האחרון שלגביו קיימים נתונים בידי המוסד, ובהתחשב בתנודות שחלו בשכר הממוצע ובשיעורי הפיצוי שחלו בתקופה שמהחודש האמור ועד לחודש שבעדו משולמת המקדמה.

שינה המוסד את סכום המקדמה, תעביר הממשלה למוסד מקדמה חדשית בסכום שנקבע כאמור על ידי המוסד.

ג. חל פיגור בהעברת החזר ההוצאות כאמור בסעיפים קטנים א ו-ב, תפצה הממשלה את המוסד בריבית ובהפרשי הצמדה על פי התנאים שנקבעו בהסכם ההשקעות שבין המוסד לבין אוצר המדינה, כפי שהם בתוקף בעת החזרת ההוצאות.

ולראיה באו הצדדים על החתום :

המנהל הכללי של
משרד הבטחון

ראש הגף הכספים
במשרד הבטחון

המנהל הכללי של
המוסד לביטוח לאומי